

SZARA NEWS

Numer 1 rok szkolny 2013/14

W TYM NUMERZE:

Święto Niepodległości

Historia Święta Niepodległości	2
Nasz Patron	3
Jak sobie radzić ze	4
Jan Paweł II nauczyciel dialogu	5
Warto przeczytać	6
Warto obejrzeć	6
Humor szkolny	7

Ważne tematy:

- **11 LISTOPADA**
- **NASZ PATRON**
- **SPOSOBY NA STRES**
- **JAN PAWEŁ II JAKO NAUCZYCIEL**

11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości

Jesienią 1918 r. dobiegała końca I wojna światowa, która przyniosła klęskę wszystkim trzem zaborcom. Rosja pogrążyła się w zamęcie rewolucji i wojnie domowej, wielonarodowa monarchia austro-węgierska rozpadała się i chyliła ku upadkowi, a Niemcy ugięły się pod naporem wojsk Ententy.

Dla Polaków była to niepowtarzalna szansa, aby móc odzyskać utracony byt państwowy. Widząc klęskę zaborców, Polacy zaczęli przejmować władzę wojskową

i cywilną tworząc zręby przyszłego państwa.

W dniu 28 października 1918 roku w Krakowie powstała Polska Komisja Likwidacyjna, która zaczęła przejmować władzę z rąk Austriaków na terenie Galicji i Śląska Cieszyńskiego. Przypieczętowaniem jej dzieła było w kilka dni później rozbrojenie załogi austriackiej przez członków konspiracyjnej Polskiej Organizacji Wojskowej oraz legionistów i młodzież.

W nocy z 6 na 7 listopada powstał w Lublinie Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej pod kierownictwem Ignacego Daszyńskiego, w którego skład weszli przedstawiciele PPS, PPSD i PSL „Wyzwolenie”.

W tym właśnie czasie powrócił do kraju Józef Piłsudski, więziony od lipca 1917 roku przez Niemców. W dniu 10 listopada 1918 roku przybył on do Warszawy. Jego przyjazd wywołał entuzjazm ludność stolicy i masowe rozbrajanie okupantów na terenie całej Kongresówki.

W dniu 11 listopada Rada Regencyjna przekazała Józefowi Piłsudskiemu Naczelne Dowództwo nad formującym się Wojskiem Polskim, a trzy dni później przekazała mu całą władzę cywilną. Dzień wcześniej podporządkował mu się również Tymczasowy Rząd Ludowy Republiki Polskiej w Lublinie. Józef Piłsudski powołał nowy centralny rząd, który w dniu 21 listopada wydał manifest zapowiadający reformę rolną i nacjonalizację niektórych gałęzi przemysłu, uzależniając jednak ich przeprowadzenie od postanowień przyszłego Sejmu Ustawodawczego. Jednocześnie Józef Piłsudski wprowadził bardzo korzystne dla robotników warunki pracy i zapowiedział wybory parlamentarne.

Dzień 11 listopada, w którym Józef Piłsudski przejął władzę, dla uczczenia powstania suwerennego ośrodka władzy odrodzonej Polski, został w 1937 roku oficjalnie ogłoszony świętem narodowym. Jednak dzień ten był już od 1919 roku obchodzony jako Święto Niepodległości. Od tego czasu jest jednym z najważniejszych świąt obchodzonych przez Polaków w kraju i zagranicą.

*„ Byłem jak lipy szelest,
Na imię było mi Krzysztof...”*

Najpiękniejsze lata młodości poety przypadły na ponury okres okupacji. W swych wierszach potrafił stworzyć własny świat poetycki na przekór „czasom nieludzkim”, w jakich mu przyszło żyć i tworzyć.

Poezja Baczyńskiego nie jest kroniką wypadków tamtych lat. Nie notuje kolejnych wydarzeń, faktów, zbrodni. Twórca stara się natomiast zrozumieć swój czas, odpowiedzieć na pytanie, jak ma żyć człowiek zachowując jednocześnie wartości moralne i etyczne. Protest przeciwko niepotrzebnej śmierci zmieniał się w pytanie, jak postępować w „czasie nieludzkim”, czego warto bronić, dla jakich idei warto umrzeć, aby sama śmierć nie była bezsensowna. Zwyciężyć śmierć – oto znaczenie jego sztuki.

Krzysztof Kamil Baczyński urodził się w Warszawie, tam też spędził dzieciństwo i młodość. Na kilka miesięcy przed wybuchem II wojny światowej zdał maturę. W czasie

wojny Krzysztof Kamil Baczyński przebywał w Warszawie, studiując polonistykę na tajnych kompletach. Był członkiem Harcerskich Grup Szturmowych, które stały się załącznikiem batalionu AK "Zośka". Ukończył również konspiracyjną Szkołę Podchorążych Rezerwy. W 1942 roku ożenił się z koleżanką ze studiów Barbarą Drapczyńską. Był uczestnikiem powstania warszawskiego, poległ w czwartym dniu walk powstańców z Niemcami w 1944 roku. Miał 23 lata. W kilka tygodni później zginęła jego żona, adresatka wielu wierszy poety.

Krzysztof Kamil Baczyński debiutował podczas wojny w 1940 roku, konspiracyjnie powielono dwa zbiory: *Pieśń niepodległa* oraz *Słowo prawdziwe*. Za życia poety ukazały się tylko dwa tomiiki: *Wiersze wybrane* (1942), *Arkusz poetycki* (1944). Zachował się cały dorobek literacki poety, około 500 utworów poetyckich, 20 opowiadań i wierszowany dramat.

Poezja Krzysztofa Kamila Baczyńskiego cieszy się wielkim zainteresowaniem, postać jego owiana jest legendą poety-żołnierza. Jako reprezentant pokolenia Kolumbów musiał porzucić młodzieńcze ideały i zmierzyć się z wojenną rzeczywistością. Należy do tak zwanej grupy artystów apokalipsy spełnionej.

**A otóż i macie wszystko.
Byłem jak lipy szelest,
na imię mi było Krzysztof,
i jeszcze ciało - to tak niewiele.**

**I po kolana brodząc w blasku
ja miałem jak święty prznosić Pana
przez rzekę zwierząt, ludzi, piasku,
w ziemi brnąc po kolana.**

**Po co imię takie dziecinie?
Po co, matko, taki skrzydeł pokrój?
Taka walka, ojczy, po co - takiej winie?
Od łez ziemi krwawo mi, mokro.**

Jak radzić sobie ze stresem?

Nowy rok szkolny – nowe wyzwania, obowiązki, mniej czasu wolnego, klasówki, powtórzenia, kartkówki... To sytuacje, które mogą rodzić stres. Oto nasze rady, jak radzić sobie w sytuacjach stresowych:

1. Rozładuj nagromadzone emocje przez: spacer, gimnastykę, pływanie, bieganie, tenis, gry zespołowe czy towarzyskie (planszowe lub karciane).
2. Zajmij się czymś, co sprawia Ci przyjemność (czytanie książki, pielęgnacja kwiatów, łowienie ryb, słuchanie muzyki).
3. Spróbuj medytacji.
4. Śmieję się! Śmiech burzy napięcie, rozjaśnia Twoją twarz, rozluźnia mięśnie, przywraca obiektywizm i ożywia nadzieję.
5. Zadbaj o sposób życia - odżywiaj się prawidłowo, śpij odpowiednio długo, zaplanuj czas na rozrywkę.
6. Unikaj hałasu.
7. Nie bierz za dużo spraw na swoje barki.
8. Nie unikaj czytania poradników napisanych przez profesjonalistów.
9. Zaobserwuj i ocen swój stres. Dopóki nie nauczysz się identyfikować czynników wywołujących stres, dopóty nie będziesz potrafił/a sobie z nimi radzić. Dlatego notuj objawy stresów i sytuacje, podczas których się one pojawiają.
10. Pozwól sobie na odpoczynek. Nie mieszaj tego czasu z innymi zajęciami.
11. Oczekuj najlepszego. Nawet jeżeli spotka Cię rozczarowanie, czas przed nim przeżyjesz bez stresu.
12. Naucz się mówić "nie".
13. Zaakceptuj siebie ze wszystkimi zaletami i wadami. Pamiętaj, że nikt nie jest doskonały! (choć doskonalenie jest wskazane).

Jan Paweł II – nauczyciel autentycznego dialogu.

Dialog jest szczególnym znakiem pontyfikatu bł. Jana Pawła II. Rozmawiał ze wszystkimi ludźmi. Potrafił doskonale kontaktować się z młodymi i starszymi. Nie bał się dyskusji z intelektualistami, politykami. Poruszał tematy trudne i bolesne. Nie stronił od wizyt w szpitalach, przytułkach dla bezdomnych, więzieniach. Brał w opiekę maluczkich, bezbronnych, słabych, uzależnionych od nałogów, opuszczonych, samotnych a przede wszystkim chorych. Doskonała znajomość wielu języków obcych przyczyniła się do tego, że rozmawiał z ludźmi na całym świecie. Stawał się im bliski poprzez komunikację w ich rodzimym języku. Jan Paweł II był inicjatorem wielu spotkań ekumenicznych. Szanował wyznawców innych religii, ale potrafił też bardzo otwarcie i szczerze mówić o Bogu, o godności człowieka, o prawdzie.

Nasz papież, bo tak o nim mówimy, zajmuje szczególne miejsce w naszych sercach i pamięci. Cienimy go za fenomen bycia człowiekiem i kapłanem, ale także za to, że był dobrym nauczycielem dialogu. Każdy, kto miał okazję się o tym przekonać, mówi, że Jan Paweł II jest nie tylko dobrym rozmówcą, ale też dobrym słuchaczem skupionym na swoim adwersarzu. Poprzez postawę aktywnego słuchania, w której przodował Jan Paweł II, wytwarzamy przestrzeń kontaktu. Pomiędzy nadawcą a odbiorcą tworzy się więź, która z pewnością może przerodzić się w dobrą relację. Papież podkreślał, że w rozmowie wcale nie chodzi o to, aby nakłonić rozmówcę do swoich przekonań.

Warto pomyśleć, że dialog - to nasze dyskusje z koleżanką czy kolegą na szkolnym korytarzu, rozmowy z nauczycielami lub rodzicami. Należy zastanowić się, w jaki sposób komunikacja z innymi wpływa na nasze codzienne relacje z ludźmi? Z pewnością należy dbać o swój rozwój intelektualny (więcej czytać, systematycznie uczyć się), aby z łatwością znaleźć mądre i rzeczowe argumenty podczas rozmów. W ten sposób możemy uniknąć sytuacji nasączonej nieopanowanymi emocjami, napięciami, agresywnymi zachowaniami. Należy jeszcze pamiętać, że w rozmowie nie ma przeciwnika a jest partner. Takie stwierdzenie wielokrotnie powtarzał w swoim nauczaniu Jan Paweł II. W dialogu nie chodzi o przekonanie za wszelką cenę lub pokonanie rozmówcy argumentem siły czy nawet siłą argumentów. Każde spotkanie ma zbliżyć do siebie ludzi prezentujących nawet skrajnie odmienne poglądy. Dialog - to coś więcej niż wymiana poglądów, krytyka, spór czy polemika. Zaczyna się on od spotkania człowieka z człowiekiem, cierpliwego słuchania, zadawania pytań, aż po możliwość wypowiedzenia się. Tak rozumiana rozmowa zakłada otwartość i dobrą wolę oraz wzajemny szacunek. Daje też możliwość przemyślenia własnych argumentów, ich zweryfikowania oraz zrozumienia drugiej strony. Najbliżsi z otoczenia Jana Pawła II wielokrotnie powtarzają, że papież podczas prawie dwudziestoletniego pontyfikatu, otwierał na oścież prywatne apartamenty dla gości zapraszanych na śniadania, obiady i kolacje. Mimo, iż Karol Wojtyła był stroną inicjującą, to bynajmniej, nie był stroną dominującą w spotkaniu. Nigdy nie wykorzystywał przeciw drugiej osobie przewagi intelektualnej, jaką miał nad niejednym rozmówcą. Był prawdziwym mistrzem prowadzenia dialogu, ponieważ potrafił... SŁUCHAĆ. Najpiękniejsze rozmowy prowadził z młodzieżą podczas swoich wizyt apostolskich, podczas pielgrzymek czy poprzez organizację Światowych Dni Młodzieży w różnych częściach naszego globu. Dla nas Polaków, najpiękniejszy dialog papieża z młodymi odbywał się przy ul. Franciszkańskiej w Krakowie. Do późnych godzin wieczornych trwały rozmowy o Bogu, o wartości i godności ludzkiego życia, przeplatane humorem jednej i drugiej strony. Papież potrzebował powiewu młodości i zapału a młodzież wartości, która płynęła z nauki Kościoła.

Bł. Jan Paweł II słowem i przykładem prowadzenia dialogu uczył nas, „... że w rozmowie trzeba jasno mówić, kim jestem (...) kim pragnę być i kim chcę pozostać?”.

Warto przeczytać...

Gdy podczas półfinałów Ligi Mistrzów Robert Lewandowski strzelał cztery gole legendarnemu Realowi Madryt, świat przecierał oczy ze zdumienia, a historycy futbolu szukali w przeszłości analogicznej sytuacji. „Lewy” w ciągu kilku godzin stał się bohaterem nie tylko w Polsce. Pisał o nim cały świat. Jaką drogę pokonał w drodze na szczyt można dowiedzieć się z tej książki – biografii współtworzonej i autoryzowanej przez piłkarza. Polecamy!

Warto obejrzeć...

Przez lata poznasz tysiące osób, aż pewnego dnia spotykasz kogoś, kto zmienia twoje życie. Na zawsze. Tak było z Agatą (Olga Boładź). Odnosząca międzynarodowe sukcesy siatkarka zakochuje się bez pamięci w Jacku (Michał Żebrowski). O takiej miłości marzyła przez całe życie. Wszystko miało być jak w bajce - piękny ślub, dzieci i dom w górach. Te plany przerywa jeden telefon. Po dramatycznej informacji Agata rozpocznie wyścig z czasem. Zawalczy o siebie, o mężczyznę, którego kocha i o dziecko, którego pragnie nad życie. Czy miłość wszystko zniesie? Czy wszystko przetrzyma?

Humor z zeszytów szkolnych

- Liść ma taką rolę w życiu, że musi cały czas wdychać i wydychać.

- Rozstanie Cezarego Baryki z Laurą było bardzo romantyczne, ponieważ on uderzył ją szpicrutą.

- Robak, ratując Tadeusza, strzelił do niedźwiedzia, który nie wiedział, że jest jego ojcem.

- Przedstawiciele Odrodzenia we Włoszech: Mona Liza, Leon DaVinci, Dawid i Mojżesz.

Kolegium reakcyjne: A. Chrostowska, K. Maliszewska, O. Pietranik, M. Piotrowski, D. Sączuk,

Opiekunowie: K. Kurdzińska, M. Nowaszewska, B. Pękała, M. Kurowski, K. Niemirka.